

VÆRDIGSÆTNING

Grammofonplade fabrik - Kay Fisker

BYGNINGEN

Midt i Nordvest, i det gamle fabriksområde, ligger en hvid taktfast bygning. Bygningen er en del af den forhenværende fabriks-gigant "C. Schous Fabrikker", hvis filial "Plastica" havde til huse her. Efter sigende blev der i dette 425m² lyse fabriksrum fremstillet grammofonplader. En nedrevet forbygning har efterladt fabrikken tilbagetrukket fra Bispevej og bygningen synes derfor relativt lille i sine omgivelser.

Bygningen er en hvidmalet jernbetonkonstruktion med markante, voluminøse midtersøjler og mindre voluminøse men hyppigere gentaget søjlerække i facaderne. Alle søjler er udstyret med markante konsoller foroven som bærer et I-profil hvori kran-systemet løber.

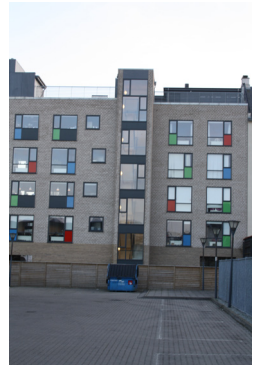
Mellem facaderækkens søjler strækker der sig et beton støbt vertikalt vinduesparti fra tag til bunden af lysskaten, kun og understreger igen rytmen som er gentaget i alt 18 gange, men føles som om den bare kunne blive ved og står i komplet kontrast til gavlene som er lukkede og muret op i gasbeton.

Markante jernbeton dragere mellem bygningens midtersøjler

sikrer bygningens linjestabilitet og bidrager sammen med søjlerne og deres konsoller til en meget smukt og markant repetitiv rumlig kvalitet.

Bygningen har to plan, et dobbelthøjt stueplan samt et tilsvarende højt kælderplan, hvor lysskakte på begge sider af facaden sikrer et godt lysindtag. Der er adgang til stuen via rampe og trappe på bygningens nordøstside og via indvendig trappe fra bygningens sydvest side, hvor der også er adgang til kælderplanet. Derudover fandtes i forbindelse med trappen en vareelevatør, som i dag udstøbt og indrettet til toiletter. På bygningens sydøstgavl findes en bred rampe, hvor varevogne kan komme ned til aflæsning på kælderplanet.

Bygningens summer af takfast industri, proportionerne i de maskinelt placerede søjler danner bygnings primærer udtryk de samme søjler giver bygningen en lethed med de vertikalt udstrakte vinduer, og man tivler ikke på hvilke lyse kvaliteter som de danner rummeligt.

KVARTERET

Der er en diversitet i Nordvest som man finder få steder i København efterhånden, og den mangfoldighed indenfor byggerier og mennesker er en værdig som er stille ved at blive glemt, når grunde bliver opsuget af store nye bolig komplekser, men bydelen rummer stadig en meget sammensatte struktur og åbenhed, der er opstået, når nyt bliver bygget sammen med gammelt, som det på en måde altid har gjort har gjort her. Kvaliteter, som opstår, når et område ikke har en overordnet struktur. Her lever originale historier i bygninger og deres anvendelse og mærkelige programatiske overlap i bedste velgående.

Naboskaberne er en broget skare, både hvad angår bygestil og anvendelse. Heriblandt kan nævnes et fredet funkisbyggeri, boligbyggeri i grå betonelementer fra 80'erne og en klassisk københavner rødstensbolig karrerbygning med dannebrogsvinduer og saddeltag.

TEKNISK

Bygningens materialer er enkle og vidner om et rationelt byggeprojekt. Det primære materiale er den jernbeton, der overalt er hvidmalet. Forskallingsbræddernes aftegning ses tydeligt på alle overflader og sammen med søjlernes affasede kanter blødes det hårde materiale op og opfattes med en tekstur og blødhed.

Konstruktionen er massive jernbetons søjler, hvor der er indstat vinduer med en støbt betonramme. Hvilket resulterer i en massive kuldebro gennem jernbetonkonstruktionen. Den er problematisk i henhold til anvendelse og nutidige krav om energi i bygninger. Om vinteren kører alle radiatorer på fuldt blus og i den koldeste tid bruges tilmed varmelamper. Det giver nuværende tidspunkt et stort energiforbrug, og bygningen er på det punkt ikke attraktiv.

Kay Fisker har i sin tid projekteret bygningens fundering og bærende søjler er til at kunne klare 4 ovenliggende etager med en nyttelast på 800kg pr. m². Ved en eventuel tilbygning ovenpå det eksisterende bør kræfterne så vidt muligt føres jævnt ned gennem bygningen

ANBEFALINGER

Bygningen er ikke fredet men anses for at have høj arkitektonisk bevaringsværdi.

Den er et fint eksempel for sin tid på funktionel modernistisk byggestil, som kommer til udtryk i den lette, taktfaste og rationelle jernbetonkonstruktion og er tegnet af Kay Fisker.

Den er et levn fra en industri og har typisk samtiden store kuldebrosproblemer. De kunne løses ved en programmatisk ændring af anvendelsen af rummet eller en energirenovering for at kunne leve op til nutidens krav.

Da rummets arkitektoniske kvalitet i høj grad ligger i søjlernes og vinduespartiets udtryk og takt er en indvendig efterisolering, der kunne gå hen og sløre denne kvalitet ikke umiddelbart en mulighed. Der bør derfor arbejdes udefra og med en stor respekt for konstruktion, og de åbne facader.

De to gavle kan uden problemer efterisoleres både indvendigt og udvendigt.